

El laberint del 14-F enverina la batalla entre ERC i el PSC

La judicialització de les eleccions curtcircuita la via negociada al conflicte entre Catalunya i l'Estat

El vicepresident del Govern, Pere Aragonès, amb els consellers del Govern | Govern

"El Govern té els dies comptats. El proper president de la Generalitat serà d'ERC o del PSC. El primer pas és, però, invertir Pedro Sánchez". Aquest és el trajecte que Miquel Iceta fixava el 16 de desembre del 2019 en un congrés del partit organitzat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/190886/nova-estrategia-erc-pivotara-muscular-independentisme-forcar-referendum>) per un Salvador Illa que no imaginava ni ser ministre de Sanitat ni cap de llista electoral. Quasi en paral·lel, el cap de setmana posterior, el conclave d'ERC segellava la seva aposta per muscular l'independentisme mentre enfilava una via negociadora amb la Moncloa

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/193208/investidura/espera/psoe/via/realista/majoria/anatomia/congres/erc>) . Els d'Oriol Junqueras estaven convençuts aleshores que el cos a cos a les eleccions seria amb Junts i que bastir una estratègia a partir del paper clau a Madrid era el passatge per liderar l'independentisme. Tretze mesos després, la batalla entre republicans i socialistes per prendre la batuta de la plaça de Sant Jaume, està servida.

"Això va de Pere Aragonès o de Salvador Illa". Aquesta dicotomia la verbalitzen tant els uns com els altres. I sona cada vegada més fort davant d'un duel que ha pujat de decibels per l'acció, un cop més, d'un tribunal. Amb la decisió encara provisional de mantenir la data del 14 de febrer per celebrar les eleccions (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214627/tsjc-decidira-plena-campanya-14-f-si-ajornen-eleccions>) i una previsió de Salut d'arribar fins als 900 ingressats a les UCI

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/214622/salut-preveu-pic-fins-900-pacients-uci-nomes-covid>) , els partits tenen pràcticament a sobre una campanya tan incerta com crispada que va escalant en complexitat quasi al mateix ritme que s'enfilen els contagis i els ingressos per coronavirus. La crua pugna per la presidència de la Generalitat porta associada una realitat: com més s'enverina la relació entre ERC i el PSC, més es curtcircuita una resolució negociada del conflicte polític.

El mateix Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que, per ara, ha frenat en sec l'endarreriment que pretenia el Govern amb el suport de la majoria de partits, ha inhabilitat el conseller d'Exteriors, Bernat Solé (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214644/sentencia-sole-unica-condemna-alcaldes-1-o>) , per contribuir en l'organització de l'1-O. Centenars de batlles van actuar igual, però ell ha estat el primer en ser condemnat. Precisament, el dirigent del qual depèn tota la logística del procés electoral. I quasi en el mateix moment, el CIS situava a Illa al capdavant de la contesa en clara disputa amb Aragonès.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/214650/psc-realment-pot-guanyar-eleccions-claus-llegir-barometre-cis-mes-incert>) La concatenació de fets abona el terreny que el PSC entén com a més favorable, mentre ERC abona la teoria que tot no pot ser casual i que els socialistes estan disposats a posar "en risc la salut" i les "garanties de democràtiques" dels comicis (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214652/govern-allega-al-tsjc-votar-14-f-compromet-garanties-democraticues-eleccions>) -arguments recollits en les al·legacions davant la justícia- per aconseguir guanyar en plena cresta de la tercera onada. El Govern ja ha dit que portarà fins al final el plet per aconseguir que les eleccions siguin el 30 de maig.

[noticia]214627[/noticia]

"Això és un cos a cos. O ells o nosaltres", diuen els d'Oriol Junqueras, que ja fa temps que couen la campanya a foc lent en connexió directa amb Lledoners. Entenen que el fet d'haver aconseguit trencar la dinàmica de la sociovergència i disputar l'hegemonia té com a factura que la lluita acarnissada sigui amb el PSC en comptes de Junts. Un gir de guió que no semblava possible però que fa més d'un any que els de Miquel Iceta van esbossar. El primer requisit per aconseguir-ho era aprofundir en la divisió independentista, i el pacte ordit pel PSC amb JxCat per governar la Diputació de Barcelona s'emmarcava en aquest propòsit.

Ara, l'anomenat "efecte Illa", constata en els sondejos un any després que l'operació està reeixint, si més no en el terreny de les calculadores electorals. A costa, això sí, d'haver canviat de candidat en el darrer moment i optar, precisament, per un dels rostres socialistes que es va asseure cara a cara amb la cúpula republicana per apuntalar Sánchez a la Moncloa i bastir una taula de diàleg que ha vist frustrat el seu recorregut. La gestió d'una pandèmia inesperada ha donat a Illa una visibilitat que no havia previst (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213763/salvador-illa-ministre-vacuna-pren-timo-psc>) mentre ERC i Junts quedaven atrapats en una lluita de desgast mutu a la Generalitat.

"Són clarament els nostres rivals directes", entenen els de la seu de Pallars, dipositària del llegat estratègic que imperava a l'antic edifici del carrer Nicaragua. "Serà Illa o un Govern d'ineptes", resumeixen ras i curt des del PSC. Un símptoma de com els ponts fa temps que estan trencats i de com de fermes són els vetos creuats que frustren el tripartit que voldrien els comuns (<https://www.naciodigital.cat/noticia/212418/vetos-junts-comuns-barren-pas-al-govern-ampli-reclama-erc>) per comandar la Generalitat. Els socialistes catalans són conscients que les grans queixalades que ha patit la seva bossa d'electors en els darrers anys prové d'ERC pel flanc esquerre i de Ciutadans pel flanc dret. Aquests darrers, en plena desfeta, no són ara una amenaça. Però no poden dir el mateix de la candidatura que encapçala Aragonès.

[noticia]214650[/noticia]

La pugna porta associada una paradoxa. Socialistes i republicans es reivindiquen com els dipositaris de la confiança de tots aquells que advoquen per compaginar la gestió eficient amb resoldre el conflicte polític enquistat des de la via pactada. Els uns, però, ho fan interpel·lant els no independentistes i, per ara, sense concessions com l'indult o la reforma de la sedició. Els altres, enarborant la República catalana com a objectiu i una amnistia i una autodeterminació que el

PSOE ja ha deixat clar que no avalarà en cap cas.

Precisament, és aquesta discrepància insalvable la que al·leguen per negar per activa i per passiva que sigui viable cap acord entre ERC i el PSC per governar plegats. Al mateix temps, els dos aspiren a trencar els blocs i els cops de colze per liderar aquest repte lamina la pròpia resolució del conflicte polític per la via negociada. A ningú se li escapa que els dos actors són determinants per canalitzar un sender alternatiu a la de la confrontació i la unilateralitat de la qual en fa bandera Carles Puigdemont (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207586/puigdemont-fixa-confrontacio-intelligent-amb-estat-unica-via-ple-combat-electoral-amb-erc>) amb Laura Borràs com a aspirant a la Generalitat.

Fins ara, els socialistes han necessitat ERC per garantir-se l'estabilitat a la Moncloa. I els republicans han transitat la via negociadora no per confiança en el PSOE, sinó per donar ales a l'aposta per la gestió del mentrestant i l'anomenat independentisme pragmàtic. Entenen que la seva via es reforçarà si el diàleg produeix uns fruits que, per ara, no han arribat. Un cop aprovats els pressupostos generals de l'Estat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/212196/erc-acorda-amb-moncloa-2339-milions-inversions-catalunya>), però, el PSC va entendre que era moment de desenterrar la destrala amb el risc per al PSOE que acabi perdent els republicans com a peça cabdal en votacions clau perquè la dèbil coalició del govern amb Podem se'n surti. L'interès del PSC per guanyar les eleccions pot col·lisionar, en aquest cas, amb la necessitat del PSOE de mantenir el fil d'interlocució amb els de Junqueras.

Votar en la cresta de la tercera onada

L'escenari d'anar a votar amb les UCI plenes i conscients que si no es decreta un confinament domiciliari és per raons de supervivència econòmica, agreuja el xoc. Des del Govern assenyalen l'immobilisme i el silenci d'Illa, a qui acusen de no autoritzar més restriccions a les autonomies per protegir el seu interès de votar el 14-F. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214592/mes-restriccions-amb-14-f-moment-marxa>) Lluny, però, de creure que pot passar-li factura al cap de llista del PSC, que en els pròxims dies acabarà de tancar amb Pedro Sánchez la sortida del ministeri de Sanitat, des d'ERC consideren que ha estat "hàbil" fent recaure el pes de la gestió de la segona i tercera onada sobre les autonomies. Si els contagis i la pressió sanitària creixen, les mirades, diuen, es dipositaran en la conselleria de Salut.

Convençuts d'això, des del PSC admeten que no temen un desgast del seu candidat en aquest sentit. "Si es pot anar a l'escola, a comprar o fins i tot a esquiar -en referència a l'afirmació del conseller Ramon Tremosa-, com expliquen que no es pugui votar?", sostenen.

"L'actual relació amb el PSC no ajuda en res a construir escenaris de possibles acords i solucions", asseguren fonts de la direcció d'ERC, que admeten que tot s'ha "enverinat" fins a límits que no esperaven. Ara bé, afegeixen que, si bé el primer impuls és el d'actuar des de l'estómac, el més racional és no sucumbir davant d'aquells que "aprofitaran les circumstàncies per desautoritzar" la seva estratègia. La via del diàleg, insisteixen, continua sent "més vàlida que mai". I el mateix diuen des del PSC, que asseguren que el seu candidat farà una campanya no de confrontació, sinó propositiva per recuperar la confiança de les institucions catalanes. En definitiva, una invocació a un diàleg que, a la pràctica, ha acabat sent de sords. Per no dir, directament, de bronca permanent.

[plantillacoronavirus]